

Μιχαήλ Ζένιου: Ο Έφεδρος Ανθυπολοχαγός που θυσιάστηκε για την Κύπρο

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Πενήντα δύο χρόνια συμπληρώνονται σήμερα από την ημέρα που έπεσε μαχόμενος κατά την Τουρκική εισβολή ο ήρωας [Μιχαήλ Ζένιου](#), ο Έφεδρος Ανθυπολοχαγός ο οποίος έπεσε από τουρκικά πυρά κατά την δεύτερη φάση της εισβολής, την επονομαζόμενη «Αττίλας II».

Αναθρεμμένος με τα ελληνορθόδοξα νάματα και γεμάτος όραμα και ελπίδα για τον τόπο του, την Μαρτυρική Κύπρο, θυσιάστηκε ώστε αυτή να μην πέσει σε χέρια ανόμων. Για 27 χρόνια παρέμενε ένας ήρωας το λείψανο του οποίου δεν είχε βρεθεί. Το 2001 ταυτοποιήθηκε και ετάφη με τιμές από την Εκκλησία και την Πολιτεία.

Η καταγωγή

Ο ήρωας Μιχαήλ Ζένιου γεννήθηκε στο χωριό Τρούλλοι της Λάρνακας το 1947. Φοίτησε στο δημοτικό σχολείο των Τρούλλων.

Παιδί πολυμελούς οικογένειας από δέκα συνολικά παιδιά του Ζένιου και της Μαρίας, ανατράφηκε σε περιβάλλον με πλούσια πνευματική ζωή, με βαθιά πίστη στο Θεό και γνήσια αγάπη προς την πατρίδα.

Γι' αυτό, σε ηλικία μόλις 11 χρονών πήρε τον όρκο και έγινε μέλος της ANE, δηλαδή της Αλκίμου Νεολαίας της ΕΟΚΑ, που αποτελούσε την ελπίδα της Εθνικοαπελευθερωτικής Οργάνωσης των Κυπρίων.

Όταν έπρεπε να πάει στο γυμνάσιο μετοίκησε στη Λευκωσία για να μπορεί να φοιτήσει στο Παγκύπριο Γυμνάσιο. Εκεί δεν ήταν απλώς άριστος μαθητής αλλά και ενθουσιώδης χριστιανός με έντονη δράση ώστε να γίνει ιδρυτικό μέλος, ομαδάρχης και πρόεδρος του Χριστιανικού Ομίλου Μαθητών Παλουριώτισσας.

Τέλειωσε το κλασσικό τμήμα του Παγκυπρίου Γυμνασίου και κατάφερε να πετύχει στις εξετάσεις της Φυσικομαθηματικής Σχολής και να κερδίσει μάλιστα υποτροφία του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών της Ελλάδας. Αφού υπηρέτησε για 15 μήνες ως δόκιμος αξιωματικός στην εθνική φρουρά, πήγε στην Αθήνα για σπουδές. Η φοιτητική του ζωή ήταν και αυτή πλούσια σε εθνική και χριστιανική δράση και ανθρωπιά και αναφέρεται από πολλούς μέχρι σήμερα ως παράδειγμα προς μίμηση.

Ιδανικά για τα οποία έμεινε πιστός μέχρι τον θάνατό του

Τα καλοκαίρια λάμβανε μέρος σε φοιτητικές κατασκηνώσεις στην Ελλάδα και σε αποστολές για ενίσχυση των κατοίκων των παραμεθόριων περιοχών, όπως στα ελληνοαλβανικά σύνορα στην Ήπειρο. Επίσης, επέστρεφε κατά την καλοκαιρινή περίοδο στην Κύπρο και λάμβανε μέρος ως αρχηγός, στις κατασκηνώσεις των Κατηχητικών Σχολείων Παλουριώτισσας, όπου δεν έχανε ευκαιρία να μιλά στους νέους για την πίστη στο Χριστό και την αγάπη προς την Πατρίδα, που ήταν τα δύο ιδανικά στα οποία παρέμεινε πιστός μέχρι το θάνατό του.

Αφού πήρε το πτυχίο του ήρθε στην Κύπρο για να βοηθήσει τους γονείς του και να υποστηρίξει την οικογένειά του. Δυστυχώς, δεν υπήρχαν θέσεις για διορισμό στα

δημόσια σχολεία γι' αυτό εργάστηκε ως καθηγητής Φυσικής σε Ιδιωτικές Σχολές αφήνοντας τις πιο άριστες εντυπώσεις στους συναδέλφους, στους γονείς και στους μαθητές του.

Ο Μιχαήλ Ζένιου ανατράφηκε με την ελληνορθόδοξη παιδεία και πρόσφερε με τη σειρά του στη νεολαία τις πολύτιμες εμπειρίες της πνευματικής του ζωής. Δούλεψε ακούραστα για το καλό της νεολαίας της κοινότητας των Τρούλλων, που τον γέννησε, και της κοινότητας της Παλλουριώτισσας, που τον φιλοξένησε.

Παρόλο ότι έζησε λιγότερο από 27 χρόνια, ο ήρωας ήταν πολυγραφότατος. Διασώζονται ομιλίες, ποιήματα, άρθρα και επιστολές του, σε χειρόγραφα ή δημοσιευμένα σε διάφορα περιοδικά.

Θυσιάστηκε για την Κύπρο

Έπεσε μαχόμενος ως έφεδρος ανθυπολοχαγός για την υπεράσπιση της ελευθερίας της Κύπρου στις 14 Αυγούστου 1974 στην ακριτική περιοχή του Βορείου Πόλου στη Λευκωσία και τον έθαψαν χωρίς κηδεία σε ομαδικό τάφο στο Κοιμητήριο Λακατάμειας, το οποίο είχε μετατραπεί σε στρατιωτικό κατά την περίοδο της Τουρκικής εισβολής.

Το 2001 βρέθηκε μετά από περιπέτειες ολόκληρο το λείψανό του και στις 27 Οκτωβρίου του ίδιου χρόνου έγινε η κηδεία του ήρωα με απόδοση τιμών από την Εκκλησία και την Πολιτεία.

Ανήκει στην Κύπρο, σε όλο τον Ελληνισμό και σε όλη την Οικουμένη

Για τον Ήρωα Έφεδρο Ανθυπολοχαγό [Μιχαήλ Ζένιου](#) μίλησε στην εκπομπή [“Ορθόδοξες Διαδρομές”](#) του ΡΕΜΠΤΟΥΣΙΑ FM και τον δημοσιογράφο Δημήτρη Στρουμπάκο, ο αδερφός του Ιωάννης Ζένιος.

“Στις 14 Αυγούστου ήταν η μοιραία ημέρα για τον Μιχάλη. Ενα βλήμα έπεσε πάνω στο περβάζι από το σπίτι όπου προστατεύονταν οι στρατιώτες, και σκότωσε τον αδερφό μου, και τραυμάτισε τον ξάδερφό μας τον Σπύρο. Την ώρα που έβγαζαν από το χαράκωμα του σπιτιού, τον Μιχαήλ και τον ξάδερφό μας για να τους πάνε στο νοσοκομείο, διηγούνται κάποιοι στρατιώτες , πώς σταμάτησαν τα πάντα. Δεν έριξαν ότε ένα βλήμα οι Τούρκοι για 8 λεπτά περίπου. Ο Μιχαήλ Ζένιου ανήκει πέρα από την οικογένειά μας, στην Κύπρο, σε όλο τον Ελληνισμό και σε όλη την Οικουμένη”, είχε αναφέρει.

